317

Sermo lxiiii.

Et afflictões corrigere ꝛ auertẽ a vicijs et pec
catis ꝟ etiã aĩalia bruta. ꝑterea si creauit crea-
tor altissim⁹ ignẽ q̃ purganꝭ metalla cũ incõ-
ꝑabiliꝰ maior sit cura ei de purgatõe aiaꝝ hu
manaꝝ quõ nõ creauit ignẽ q̃ hũane aie pur
garenꝭ. Itez ꝯtraria ꝯtrarijs curanꝭ ꝟ culpa
ex delectatõe ortũ habet vel ex negligẽtia aut
libidine vsi deleri hꝫ ꝑ penã. Qꝫ si dixerit q̃s
ꝙ sufficit afflictio penitudinis ꝛ dolor inter-
nus spũalis quẽ vere penitẽs habet ꝑ eo ꝙ
peccauit veꝝ vtiqꝫ dicit. qꝛ sufficit qñqꝫ Et ꝰ
est cũ vehemẽs ꝛ adeo fortis fuerit habensqꝫ
ꝑfectõnes q̃ vt dictũ est aliqui requirunꝭ veꝝ
si paucus fuerit paucecꝫ afflictõis nõ suffici-
et ad istã expiatõez: quare necesse est vt adiu-
ueꝭ ꝰ donec suppleaꝭ q̃cquid deest hmõi ex-
piatõni. Qꝫ si hic. i. in ꝑsiti vita factuꝫ nõ fue
rit necesse est vt post hanc vitam apponatur.
huiusmodi supplementũ. Item ſm Ioh Sco
tũ. in. iiij. dist. xxi. circa principiũ. Ista est cõ-
clusio certa scꝫ ꝙ de peccato dimisso in hac vi
ta ꝑ ipsa pena debita solui potest et debet p⁹
hanc vitam. Qd ꝓbaꝭ qꝛ nullus cum debito
pene glificaꝭ. Aut eñ pene siꝭ soluende sunt
cũ gloria aut post gliam. Sed neutromõ. q̃a
nec pena pt stare cũ glia nec succedere glorie
Ergo si q̃s aliqñ est debitor pene necesse ẽ ꝙ
prius exsoluat illã q̃d q̃dez in purgatorio ne-
cesse est fieri.

Secunda ps primi articuli in q̃ tripliꝰ ostẽdiꝭ ꝙ necessariũ ẽ purgatorium esse considerato penitentie statu. secũda pars.

Secũdo ꝓbari potest purgatorium
esse rõne vere penitẽtie. In penitẽ
tia quidẽ tria plerunqꝫ ꝯcurrunt.
Primũ est punitio. scõm diminu-
tio. tercium satisfactio.

Qꝫ ꝓprie penitentia sit ita ꝙ ex ea seq̃ꝭ purgatoriũ eẽ. Ca. j.

Primũ q̃d ꝯcurrit in penitentia est
punitio. Aduertẽdũ ẽ eñ. ꝙ q̃ ne-
gant purgatoriũ ꝛ purgatões aia
rum istarum ignorãt penitẽtiaꝫ et
esse eius. Est eñ penitẽtia siue interior pe
nitudo iudiciũ spũale. in q̃ aia peccatrix accu
sat se testificaꝭ ꝯtra se iudicat ꝯtra se videlꝫ se
esse dignã tormẽtis atqꝫ supplicijs infernali-
bus ꝑ eis que male gessit. Postremo exequi
tur iudiciũ ꝓpriũ ꝯtra se. scꝫ se torquẽdo nõ
tantũ spũaliter ꝑ cordiales dolores et veram
contritionẽ ꝟ etiã corpalibus afflictõnibus q̃
lia sunt ieiunia labores flagella. ꝛ alia hmõi.
que sacre exercitatõnes denoiaꝭ. Et cuꝫ vi-
det ꝙ oia ista nõ sufficiũt ad plene satisfacien
dũ iusticie creatoris: instat orõnib⁹ ꝛ obsecra
tionibus apud clemẽtissimũ creatorẽ implo-
rans misericordiã eius: vt ignoscat ei merita
supplicia. Deniqꝫ taliter penitẽtes clare itelli
gunt. ꝙ nulla est afflictio: nullũ tormentũ nꝰ-
lum deniqꝫ suppliciũ q̃d hic sibi penitus infli
gũt: q̃ nõ maiori vel mai⁹ incõpabiliꝰ debeaꝭ
pctis grauib⁹ quib⁹ humane aie sepanꝭ a deo
ꝟ neqꝫ horrores q̃tũcunqꝫ sunt equari pos-
sunt vel cõparari ꝯtumelijs et iniurijs q̃ pec
catis hmõi deo altissimo irroganꝭ Intelligũꝭ
q̃ꝫ maxime qui diuinit⁹ illustranꝭ omia hmõi
pctã et infinita etiã et infinitas pro eis penas
de rectitudine diuine iusticie debere pctõrib⁹
irrogari. Sicut igiꝭ seruũ fugitiuũ nõ sola re
ũsio sua ad domũ suũ. imo etiã iustissime ex
iguntꝭ. ab eo ope quib⁹ ipe fuge defraudauit
domũ suũ. Sicut etiã vir bellator recedens a
rege suo iminente ei prelio nõ solũ reuersiõe
iustificaꝭ apud regẽ. imo q̃ꝫ exigiꝭ ab eo satis
factio. et de fide violata. et de dãnis si qua re-
gi pro ei⁹ recessione hactenus ꝓuenerũt. sic ꝛ
pctõribus nõ sufficit sola reuersio ad domuꝫ
et regẽ seculoꝝ omniũ. nisi et damna subtra
cte seruitutis subtractiqꝫ seruitij restituãt. cõ
tumeliãqꝫ et iniuriã fuge sue et derelictionis
iuxta legẽ ipius emendẽt nisi forte tanta sit
humilitas ꝛ deuotio affectioqꝫ interior vt re
gi ꝛ domino his placeat omne contemptum
Purgatio igiꝭ penitẽtialis exterior requitur
hmõi iudiciũ si datũ fuerit spaciũ hanc com-
plendi nisi vt sepe dixi interior sufficiens sit
et pena iudicialis quã etiã penitentialẽ voca
mus sequaꝭ aias exeũtes a corpibus suis. et
hoc in purgatorio adimpleꝭ vt statim dicam

Qꝫ necessariũ est esse purgatoriũ quia penitentie non complẽtur. Capitulum secundum.

Secundum quod in penitentia cõ
currere solet est diminutio. Cũ ei
penitentia sit indubitanter purga
tio animarũ humanarũ: et placa-
tio sũmi dei. manifestũ est ꝑ hoc: quia anima
bus post corpa est expiatio et purgatio õ ne
cessitate: cũ possibile sit et manifeste contin-
gat multas penitentias in vita ista non com
pleri sicut ꝑtactum est. quaꝓpter necesse ẽ vt
post hanc compleanꝭ vitã. Que eñ clemen-
tissimi creatoris adiutorio purgari ceperunt
hoc impossibile est remanere impurgatas. qꝛ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0633
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG